

dann die (roten) Dandaka (s. *Taf. II*). Das führte zu irrgen Zählungen. — Auf [728] ein Inhaltsverzeichnis der 1. Hd; diese wechselt in den Kol. oft zw. sampūrṇa- und samāpta-; sie zeigt lacunae der Vorlage an (z. B. auf [713]^v). — Unvollständig ist T.9. — Die Bl.-Zählung der Teile (s. u.) bezeichnet jeweils das A.- und E.-Bl. des Textes. — Zu den in Kaśmīr heimischen Namen usw. s. u.a. M. A. Stein zu seiner Übersetzung von Kalhaṇa's Rājatarangiṇī (1900); S. Ch. Ray (s. unten zu T.19).

1) Bl. 1[= 20]^v — 14[= 33]^v:

S nānāvidhi.

A.: ~ ~ om namo 'stv anantāya sahasramūrtaye sahasrapādākṣiṣirorubāhave
sahasranāmne puruṣāya śāsvate sahasrakoṭiyugadhāriṇī[. . . . (1)]
namah kamalanābhāya namas te jalaśayin(e)
namas te keśavānanta vāsudeva namo 'stu te (2)
om gaṅgāprayāgagayanaimiṣapuṣkarāṇi
tīrthāni yāni bhuvi santi hari-prasādāt
āyantu tāni karapadmapuṭe madīye
prakṣālayanti vadanaṣya niṣākalaṅkām [3] . . .

E.: y(u)vā s(u)vāsā[h] parivīta āgāt sa u śr(e)yān bhavati jāyamānah
t(am) dhīr(ā)sah kavaya⟨h⟩ unnyanti s[v]ādhyo manas(ā) devayantah.
yat tvagasthigatam pāpam janmāntarakṛtam ca yat
tan me harasi kalyā(n)i mūrdhni sparṣena vaisṇavi.
iti snānavidhiḥ sampūrṇam.

Randmarke: snā. Mit Str. u. a. aus RV, ^aAV, (^kKS). — 3,62,10 — ^k4,13,1 — (mr̄dabhimantrah) 8,47,11, 1,22,16 — 8,61,13 — 10,152,2f. — 10,28,4 — (mr̄tikā —) (1,114,8 ~) ^k23,12. (gomayam —). (apāmārgaḥ —). (dūrvā —). 3,62,10, (gaṅgā-snānam) — 10,9,1-3, ^a1,33,1-3, 10,9,4, ^k2,1,1f., 10,9,8 [s. T.2], (jalām pravīṣya:) 1,22,20f. (upavītam —). (śirasi mārjanam — jalāñjalim utkṣipyā:) 1,50,1, 4,40,5, 3,8,4 (s. o., Hs.: yo°, so°, śri°, tān, °ra°, °sah; °ni; in 2: °ni). (Zu Str. [3] vgl. Parīṣṭas of the AV, ed. Bölling and Negelein, LXII,4.)

2) Bl. 14[= 33]^v — 49[= 69]^v:

S a m d h y o pās a n a m a n t rā b.

A.: atha sandhyopāsanamantrah.

~ om praṇavasya ṛṣir brahmā gāyatrām⟨ś⟩ chanda eva ca
daivo 'gnir vyāhṛtiṣu ca viniyogaḥ prakīrtitah.
prajāpater vyāhṛtayah pūrvasya parameṣthinah
vyastāś caiva samastāś ca brāhmam akṣaram om iti. . .

E.: om namo vivasvate brahman bhāsvate viṣṇutejase
jagatpavitre śucaye namas te karmasākṣine.
om kṣanti[h] puṣṭis tathā tuṣṭih sattvam me tvatprasādataḥ
sarvapāpaprasāntiś ca tīrtharāja namo 'stu te. om.
iti sandhyopāsanamantrāḥ samāptāḥ. ~